

[Jørgen Jensen]

det politisk og økonomisk samarbejde i EF, og det vil cementere vort medlemskab, vanskeliggøre, at vi kan frigøre os for det. Det er en kendsgerning, og derfor drejer det sig i virkeligheden om, hvorvidt man siger ja til EF ved dette valg. Derfor er det jo rigtigt, hvad der står på de konservative plakater.

Kommunisternes holdning er, som jeg sagde tidligere på dagen, meget klar: vi siger nej til EF, vi siger ja til et internationalt samarbejde hen over landegrænserne, men på et andet grundlag end Romunionen og med andre begrænsninger end dem, EF stiller op. Det er en kendsgerning.

Så vil jeg godt sige til statsministerens bemærkninger om, at en stemme på Folkebevægelsen ikke er en spildt stemme, men en hjælp til de borgerlige: hvad er det egentlig, man er bange for, når man siger sådan? Jeg forstår godt, at statsministeren vil prøve på at mane socialdemokraterne til at stå sammen omkring partiet ved at sige, at nu skal man ikke gå til de borgerlige, for det er da noget vederstyggeligt noget. Jeg synes, det var rigtigt, hvad hr. Ellemann-Jensen trak frem, at i den hjemlige politik er man jo ikke så bange for den borgerlige politik, så tager man den til sig, så fører man den oven i købet, forsvarer den, kæmper for den. Derfor er det også lidt mærkeligt, at man så bekæmper den, når det drejer sig om EF. Der er mange udtalelser om, at det netop er et kapitalistisk Europa, og at EF netop skal forsvare kapitalismen. Det er der mange af de borgerlige partier der siger. Men jeg forstår ikke rigtig, hvad det er, man skulle være bange for ud over dette, for samtidig siger socialdemokraterne, at kandidaterne på den socialdemokratiske liste er bundet til det program, socialdemokratiet har stillet op. Man siger også, at Europa-Parlamentet ikke skal have større beføjelser, og det vil altså sige, at uanset hvem man vælger fra socialdemokratiet, eller hvor mange man vælger, er det det socialdemokratiske program. Hvert enkelt lille land har vetoret, så om der er én socialdemokrat eller flere, spiller ikke nogen rolle; man kan jo fremlægge sit program. Der er ingen trussel. Man siger jo, at tingene fortsat skal afgøres herhjemme.

Nej, sandheden er, at man også i denne debat søger at bedrage befolkningen, for det er jo en kendsgerning, at det ikke er lige meget, hvem der bliver valgt til Europa-

Parlamentet. Man ønsker også, at Europa-Parlamentet skal have større beføjelser, ellers var der overhovedet ingen mening i at udskrive dette valg. Hvorfor skulle man ofre millioner af kroner på et valg, hvis man skal have et parlament, som intet skal have at sige, som ikke skal kunne stemme, som ikke skal kunne afgøre noget? Hvorfor skulle man kæmpe for at få mange socialdemokrater valgt, hvis det er ganske underordnet, hvad Parlamentet skal foretage sig, og om det er borgerlige eller ikke borgerlige, der bliver valgt? Parlamentet skal ikke bestemme noget, det er Ministerrådet, og dér tæller hvert land lige meget. Det er ikke rigtigt, det, man siger. Man bedrager sig selv med den diskussion, man fører mellem modstandere og socialdemokrater, skeptikere og tilhængere, og samtidig søger man at bedrage det danske folk.

Det, jeg som sagt gerne vil understrege, er, at der skal ikke være nogen tvivl om, hvad kommunisternes holdning er, men det er ikke rigtigt, hvad statsministeren siger, at man kan stemme på det kommunistiske parti ved dette valg, for det kan man ikke. Man kan stemme – og det er det, vi opfordrer til – reelt imod et udvidet politisk og økonomisk samarbejde i EF, og det kan man gøre ved at stemme på Folkebevægelsen, det er rigtigt.

Jeg vil godt understrege, at det er vor holdning, og jeg synes, at hele diskussionen her viser, at svagheden også er en advarsel til det danske folk om, at det skal være på vagt den 7. juni 1979, for her gælder det i virkeligheden forudsætningen for, at Danmark kan komme ud af EF igen, og at arbejderklassen kan få et internationalt samarbejde, der er mere frugtbart end det, man kan have inden for EF.

Så vil jeg sige om dagsordenerne, at vi kan ikke stemme for den, der er fremsat af fremskridtspartiet, den vil vi stemme imod. Vi kan heller ikke stemme for den af retsforbundet fremsatte dagsorden. Så må jeg sige om VS' dagsorden, at den kan vi stemme for. Det er da rigtigt, at indholdet i den og indholdet i kommunisternes dagsorden ligger tæt op ad hinanden, og det vil sikkert være frugtbringende, hvis vi erkender dette. Det ligger vel også som en understregning af det, der også har været fremme i debatten – måske alt for lidt – at der var andre alternativer, både i det internationale samarbejde og også i dansk politik, hvis socialdemokratiet